

[Bartholdy.]

den. Vi har Fordringer at stille til Danmark, vi gaar til Valg for at gøre dem gældende“

— og naar man læste det af Dr. Reuter forfattede Valgopraab, blev man unægtelig noget forstemt over de opstillede Krav og noget skeptisk over for den Loyalitet, den nye tyske Forening for to Aar siden klart bebudede.

Opraabet indeholdt i store Træk følgende Krav:

I: Love med tilbagevirkende Kraft er uforenelige med Grundlaget for en Retsstat. Vi gaar derfor ind for: 1. Straffrihed for hjemvendende Krigsfanger. 2. Amnesti for politisk straffede. 3. Invaliderente til krigsbeskadede. 4. Ingen Tilbagebetaling af Familieunderstøttelse. 5. Revision af Domme, afsagt ved ekstraordinær Domstol. 6. Pension til politisk dømte Tjenestemænd.

II: Erhvervs- og Arbejdsfrihed er Forudsætning for Sindelagsfriheden. Vi gaar derfor ind for: Ligelig Fordeling af Varer, Ligestilling ved offentlige Arbejder og Forbud mod Strejke ved Ansættelse af tyske Arbejdere.

III: Adskillelse af Politi og Politik vil medføre en Beroligelse af Forholdene i Nordslesvig. Vi gaar derfor ind for Ophævelse af Politistaten ved Ophævelse af Politiets politiske Funktioner og Ophævelse af politimæssig Kontrol uden Dommerkendelse.

IV: Ligevægtsforholdet mellem Mindretalsrettigheder Syd og Nord for Grænsen vil sikre Freden i Hjemstavnene. Vi gaar derfor ind for Gensidighed i Grænselandet: Samme Ordning i Skole- og Kirkelovgivning, fri kulturel Udveksling over Grænsen og Ligestilling ved Behandling af Rejsetilladelse til Ulandet.

V: Genoprettelse af de økonomiske Forbindelser med Tyskland.

Jeg vil gerne kommentere dette noget krævende Program, som det tyske Mindretal altsaa gik til Valg paa. Opfyldelsen af det første Punkt med Kravet om Amnesti og Straffrihed vilde jo medføre en fuldstændig Revision af hele Udrensningslovgivningen. Efter for nylig fremkomne Udtalelser fra den højterede Justitsminister synes en Revision af Bestemmelserne om Fortabelse af de borgerlige Rettigheder — ogsaa gældende politisk straffede — at være paa Trapperne, en Revision, der jo ogsaa vil komme Medlemmer af det tyske Mindretal til gode. Da Retsforfølgningen over for disse har fulgt de samme Regler som i det øvrige Land, idet der dog med Hensyn til Straf-

udmaalingen er taget udstrakt Hensyn til de særlige Forhold i Grænselandet, kan der derfor heller ikke blive Tale om særskilt Ophævelse af afsagte Domme eller Straffrihed for disse Tilfælde.

Hvad angaar Kravet om Sikring af Sindelagsfriheden og Erhvervs- og Arbejdsfrihed, tror jeg ikke, at Mindretallet har meget at beklage sig over. Der er ingen, der ønsker at krænke disse Friheder. Det samme gælder den ligelige Fordeling af Varer. I mange Tilfælde er de tyske handlende baade i By og paa Land paa Grund af Fordelingerne under Krigen endog bedre forsynet end de danske. Med Hensyn til Ligestilling ved Udbud af offentligt Arbejde og paa Arbejdspladser har der vel i Grænselandet som over hele vort Land været visse Vanskeligheder i Begyndelsen, men jeg mener, at Vanskelighederne gennemgaaende har været betydelig mindre i Nordslesvig end i det øvrige Land.

Med Hensyn til Kravet om Ophævelse af Politistaten kan jeg sige, at det er jo et Ønske, vi alle deler. Vi ønsker alle, at den store Politistyrke, som Krigen og Besættelsen krævede, snarest bliver reduceret, men Mindretallet og navnlig dets Ledelse maa nu tage sin Del af Skylden for Nødvendigheden af at oprette de store Styrker i hvert Fald i Grænselandet.

Hvad angaar Kravene om Ligevægt mellem Mindretalsrettigheder Nord og Syd for Grænsen tror jeg ikke, at vore Hjemmetyskere er helt orienteret om Forholdene Syd for Grænsen. Vore sydslesvigske Landsmænd vilde i enhver Henseende gerne bytte med dem baade med Hensyn til politiske og kulturelle Friheder. Det tyske Mindretal tænker vel her særligt paa Skoleforholdene, hvor de aabenbart i Øjeblikket føler sig ringere stillet end Mindretallet i Sydslesvig. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Det er rigtigt, at de tidligere tyske Kommuneskoler i Nordslesvig er ophævet, medens der endnu findes enkelte danske Kommuneskoler i Sydslesvig, som dog efter den i Sommer truffne Ordning skal ophæves den 1. April 1948. Men med Hensyn til Privatskolerne kan Sammenligningen kun falde ud til Fordel for Mindretallet i Nordslesvig. Tilskuddene til Etablering og Opretholdelse af disse Skoler Nord for Grænsen ligger eller har til for ganske nylig ligget langt over, hvad der gives Syd for Grænsen, og med Hensyn til Vanskelighederne ved Anerkendelse og Oprettelse af disse Skoler er der heller ingen Anledning til at beklage sig eller drage Sammenligning med Forholdene Syd for Grænsen.